

¹Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére. ²De korán reggel ismét megjelent a templomban, és az egész nép hozzászeregett; ő pedig leült, és tanította őket. ³Ekkor odavezettek az írástudók és a farizeusok egy asszonyt, akit házasságtörésen értek, középre állították, ⁴és így szóltak Jézushoz: "Mester, ezt az asszonyt házasságtörés közben tetten érték. ⁵Mózes azt parancsolta nekünk a törvényben, hogy kövezzük meg az ilyeneket. Hát te mit mondasz?" ⁶Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és legyen mivel vádolniuk őt. Jézus pedig lehajolt, és ujjával írt a földre. ⁷Amikor továbbra is faggatták, felegyenesedett, és ezt mondta nekik: "Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ." ⁸És lehajolva tovább írt a földre. ⁹Azok pedig ezt hallva, egymás után kimentek, kezdve a véneken, és egyedül ő meg az asszony maradt ott a középén. ¹⁰Mikor pedig Jézus felegyenesedett, és senkit sem látott az asszonyon kívül, így szólt hozzá: "Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?" ¹¹Ő így felelt: "Senki, Uram." Jézus pedig ezt mondta neki: "Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!"

Mi is történik itt? Rajtakaptak egy asszonyt, aki házasságot tört. Paráználkodott. Ma azt mondanánk cinikusan, kivételes, ha valaki ezt nem csinálja.

Mi is történik ott? Szó sincs cinizmusról. Rögtönítélő bíróság. Törvénykezés. Igazságtétel. Azonnali kövezés.

Mózes törvénye kimondja: (3 Mózes 20,10) Ha valaki férjes asszonnyal paráználkodik, a felebarátja feleségével paráználkodik, halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő.

De még mielőtt ez megtörténne, próbára akarják tenni Jézust. Nem mondhat mást ő sem, mint amit Mózes mondott. Meg kell kövezni. Halállal lakoljon. Hát te, Jézus? Lássuk, mit mondasz! Mondják a farizeusok - hogy Jézus valóban megtartja-e Mózes törvényeit. Odacibálják, hát ezt a szerencsétlen vétkes asszonyt, és szinte odavetik Jézus elé, hogy ő is mondja ki felette a végső ítéletet.

De Jézus nem szól. Fel sem néz rájuk. Ül a porban, és ujjával ír, a föld porába. De nem hagyják nyugton. Csak faggatják tovább. Mester mondd már meg, te mit gondolsz erről. Ugye, te is azt mondd, hogy meg kell az ilyet kövezni. Hiszen Mózes mondta ezt nekünk.

Jézus felegyenesedik és megszólal: Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ.

Sok keresztyén igehirdetésben félremagyarázzák ezt a mondatot. Az eredendő bűnre gondolva, azt mondják, hogy senkinek sincs joga ítélkezni, mivel mindannyian bűnösök vagyunk. Nos, ebben is van vlm igazság, de ez a mi történetünk, ez a mondatunk nem erről szól.

Itt Jézus nem teologizál. Nem az eredendő bűn a téma. Itt Jézus nem elméletet művel, hanem nagyon is fontos gyakorlati kérdést vet fel.

Tulajdonképpen azt kérdezi: HOL A FÉRFI?

Itt a nő. De hol a férfi? Hiszen a paráznasághoz kell egy másik ember is, a nő mellé egy férfi. Hol van?

Elhagyátok út közben? Talán érdeketek volt, hogy ő ne bukjon le, csak ez a szerencsétlen asszony? Talán közületek volt, s nem vetne rátok jó fényt, ha kiderülne, hogy valaki

paráználkodott? Talán nem is az igazság kiderítése a legfőbb célotok, hanem az, hogy engem törbe csaljatok – kérdezi Jézus.

Hol a férfi? Ezt jelenti Jézusnak ez a mondata: Aki büntelen közületek, az vessen rá először követ. Mert bizony bűnrészesek vagytok. Tudjátok, hogy ezt a nőt halálra ítélnétek, de a férfit nem. Ez pedig nem csupán féligazság, hanem teljes mértékben bűnös indulat, mert futni engeditek a bűnöst. Részesei vagytok az ő bűnének, veti szemükre Jézus.

Kedves Testvérek!

Olyan ismerős ez a mi életünkben is. Amikor megítélünk bizonyos vétkeket másokban, és mi sem vagyunk azon a területen tiszták. Amikor megneveziünk egy-egy bűnt a másik emberben, bizony miért is zavar bennünket annyira a másik bűne? A pszichológia egyértelműen megmondja, mert magunkban sem szeretjük ugyanazt. De magunkat megítélni a legnehezebb. Magunkkal elnézőek vagyunk mindig, de a másikkal kíméletlenek. Pál apostol is ír róla, hogy azt a vétket ítéljük meg a másokban, ami bennünk is megvan. Tk. az önismeret legjobb tesztje ez, hogy amikor zavar bennünket vlm a másik emberben, az bennünk is megvan. Jó ezt látnunk, hogy amikor ítélkezünk a másik felett, akkor magunk felett is ítélkezünk.

Amikor másokat irigységgel vádolunk, akkor kimondatlanul is bennünk van az irigység...

És nagyon jól értik Jézus kérdését a vének, az írástudók és a farizeusok. Követ leejtve, egyesével kimennek, és magára hagyják a nőt és Jézust. A vádlók önmaguk felett ítélkeztek. A vádlók, most önmagukat vádolták. Nem lett kövezés, de lett helyette önismeret és belátás. A Jézussal való találkozás leghasznosabb eredményei.

Találkoztál már így Jézussal? Amikor nem mondott sokat, de az az egy szava nagyon találó volt. Telibe talált, és lemondta arról, hogy megítéld az embertársadat, feladtad, hogy magadat jobbnak tartsd a többitől. Találkoztál már így Jézussal, hogy szava leleplezett téged. A vádak elfogytak és maradt a hála.

S itt fordul a történet. A vádlók elfogynak, csak Jézus a vádolt nő marad a helyszínen.

Hol vannak a vádlóid? Nincs, ki ítélkezzen feletted – kérdezi Jézus?

A legszabadabb érzés a világon. A legjobb élethelyzet, amikor nem vádolnak, amikor nem ítélkeznek felettem. A tökéletes pillanat, amikor nem hibáztatnak, amikor nem tesznek bűnbaknak.

Jézus azt mondja: én sem. Tökéletesen szabadabbá teszek. Bár vétkeztél. Én mégsem ítélek el. De többé ne vétkezz. Ez legyen a hálád, hogy megtartóztatod magadat a bűntől. Többé ne vétkezz!

Bizonyára te is voltál már abban a szituációban, hogy vádolt a környezeted. Nem fogadtak el. Hibáztatattak. Büntetést kívántak rád.

Vagy esetleg voltál olyan helyzetben, hogy önmagadat vádoltad. A legsúlyosabb élethelyzet ez, amikor magát vádolja az ember.

Jézus ettől is fel kíván szabadítani. Mondata az igazi szabad életet teremtő mondata: én sem ítélek el. Te se ítélj el önmagad. S ha mások ítélkeznek is feletted, csak arra gondolj, hogy én nem ítélek el. Ámen.